

De brief aan de Romeinen

¹ Van: Paulus, dienaar van Christus Jezus, geroepen om als apostel ten dienste te staan van Gods evangelie.

² God had het evangelie lang geleden via zijn profeten in de heilige Schriften beloofd.

³ Het is het goede nieuws over zijn Zoon, die wat zijn aardse leven betreft een afstammeling van David is,

⁴ en die door zijn verrijzenis uit de dood op krachtige wijze door de Heilige Geest is uitgeroepen tot de Zoon van God – Jezus de Messias, onze Heer.

⁵ Het is door Hem dat wij het voorrecht ontvangen hebben om apostel te zijn, opdat bij alle volken mensen tot geloof en gehoorzaamheid aan God zouden komen en Hij geëerd zou worden.

⁶ En jullie behoren tot die mensen: jullie zijn geroepen om bij Jezus Christus te horen.

⁷ Aan: alle door God geliefde en geroepen christenen in Rome.

Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.

⁸ Allereerst dank ik mijn God, via Jezus Christus, voor jullie allen, want het nieuws over jullie geloof wordt in de hele wereld verspreid.

⁹ God, die ik van harte dien door het evangelie van zijn Zoon te verkondigen, kan bevestigen dat ik jullie voortdurend noem

¹⁰ in mijn gebeden. Dan vraag ik altijd aan God dat ik jullie eindelijk zal kunnen bezoeken – als Hij het ook wil.

¹¹ Ik verlang ernaar jullie te zien en een geestelijke zegen met jullie te delen om jullie te sterken.

¹² Of beter gezegd: dan kunnen we wederzijds bemoedigd worden – ik door jullie geloof en jullie door dat van mij.

¹³ Broeders en zusters, jullie moeten weten dat ik dikwijls van plan ben geweest om jullie te bezoeken, maar tot nu toe werd ik steeds verhinderd. Ik wil namelijk ook bij jullie oogsten, zoals ik dat ook heb gedaan bij de andere niet-Joden.

¹⁴ Ik sta in het krijt bij zowel Grieken als niet-Grieken, bij zowel geletterde als ongeletterde mensen.

¹⁵ Daarom wil ik zo graag ook aan jullie in Rome het evangelie verkondigen.

¹⁶ Het evangelie brengt mij niet in verlegenheid, want het is Gods krachtige nieuws, dat redding brengt voor allen die geloven – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden.

¹⁷ Het evangelie maakt duidelijk hoe men enkel en alleen door te geloven met God in het reine kan komen. In de Schriften staat immers: “De rechtvaardige zal het leven ontvangen door middel van het geloof.”

¹⁸ Vanuit de hemel wordt namelijk duidelijk gemaakt dat God alle goddeloosheid en kwaad van mensen die met hun kwaad de waarheid verdringen, zal straffen.

¹⁹ Wat over God geweten kan worden, is hun duidelijk, want God heeft het hun bekendgemaakt.

²⁰ Zijn eeuwige macht en goddelijkheid zijn weliswaar onzichtbare eigenschappen, maar ze zijn sinds de schepping van de wereld duidelijk te zien in hetgeen Hij gemaakt heeft. De mensen hebben dus geen excuus.

²¹ Hoewel ze weten dat er een God is, geven ze Hem niet de eer en dank die Hem toekomt. Integendeel, hun redeneringen zijn onzinnig geworden en hun onverstandige hart is verduisterd.

²² Ze beweren dat ze verstandig zijn, maar ze zijn dwaas geworden.

²³ In plaats van de grootheid van de onvergankelijke God te erkennen, zijn ze beelden van vergankelijke mensen en van vliegende, lopende en kruipende dieren gaan vereren.

²⁴ Daarom heeft God hen met hun begerige verlangens prijsgegeven aan immoraliteit, zodat ze met elkaar hun lichaam onteren.

²⁵ Ze hebben Gods waarheid verruild voor de leugen: ze vereren en dienen het geschapene in plaats van de Schepper, aan Wie voor eeuwig alle eer toekomt. Amen.

²⁶ Daarom heeft God hen prijsgegeven aan schandelijke hartstochten. Zelfs hun vrouwen hebben natuurlijke seks verruild voor hetgeen tegen de natuur ingaat.

²⁷ En wat de mannen betreft: in plaats van natuurlijke seks met vrouwen zijn ze ontbrand in lust naar elkaar. Mannen hebben seks met andere mannen en ontvangen zo in hun eigen lichaam het verdiende loon voor hun dwaling.

²⁸ En omdat ze het niet de moeite waard vinden om God te erkennen, heeft Hij hen prijsgegeven aan verwerpelijk denken en onwaardig gedrag.

²⁹ Hun leven is gevuld met allerlei onrecht, slechtheid, hebzucht en verdorvenheid. Ze zitten vol afgunst, moordzucht, rivaliteit, bedrog en kwaadaardigheid. Het zijn roddelaars

³⁰ en kwaadsprekers. Ze haten God en zijn hoogmoedig, arrogant en zelfingenomen. Ze bedenken kwaadaardige plannen en zijn hun ouders ongehoorzaam.

³¹ Ze zijn onverstandig, onbetrouwbaar, hardvochtig en meedogenloos.

³² Ze weten dat wie zich met dergelijke dingen bezighoudt, volgens Gods voorschriften de dood verdient en toch doen ze die niet alleen zelf, maar juichen ze het ook toe dat anderen ze doen.

2

¹ Als jij over anderen oordeelt, heb je dus geen excuus. Want op ieder punt waarop je een oordeel over een ander velt, veroordeel je jezelf doordat je die dingen ook doet.

² We weten immers dat wie dergelijke dingen doet, terecht door God veroordeeld wordt.

³ Dus als jij een oordeel velt over wie dergelijke dingen doet maar ze zelf ook doet, denk je dan dat jij Gods oordeel zal ontlopen?

⁴ Of heb je geen respect voor zijn grote mildheid, verdraagzaamheid en geduld? Besef je dan niet dat Gods mildheid jou tot inkeer zou moeten brengen?

⁵ Door halsstarrig te weigeren tot inkeer te komen, spaar je voor jezelf straf op – en die zal je krijgen op de dag dat God zijn toorn en gerechtigheid openbaart.

⁶ Hij zal iedereen loon naar werken geven.

⁷ Zij die glorie, eer en onvergankelijkheid nastreven door voortdurend goed te doen, ontvangen dan het eeuwig leven.

⁸ Maar zij die uit geldingsdrang de waarheid van de hand wijzen en zich door het kwaad laten leiden, ontvangen dan Gods zware straf.

⁹ Alle mensen die het slechte doen – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden – wacht leed en ellende.

¹⁰ Maar allen die het goede doen – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden – wacht glorie, eer en vrede.

¹¹ Er is bij God namelijk geen favoritisme,

¹² want allen die hebben gezondigd zonder de Wet te kennen, zullen zonder de Wet verloren gaan, en allen die hebben gezondigd terwijl ze de Wet wel kenden, zullen op grond van de Wet worden veroordeeld.

¹³ Het zijn niet de mensen die de Wet horen die vrij van schuld zijn tegenover God; integendeel, het zijn zij die de Wet naleven, die zullen worden vrijgesproken van schuld.

¹⁴ En wanneer niet-Joden – zij die de Wet niet hebben ontvangen – spontaan doen wat de Wet vereist, dan blijkt dat zij de Wet in zich hebben, ook al hebben zij haar niet ontvangen.

¹⁵ Ze tonen dat de voorschriften van de Wet in hun hart zijn gegrift, terwijl hun geweten hen

erover aanspreekt en hun gedachten hen soms beschuldigen en soms vrijpleiten.

¹⁶ Dit alles zal blijken op de dag dat God, door Christus Jezus, over de verborgen daden van de mensen zal oordelen. Dit is het evangelie dat ik verkondig.

¹⁷ Als je jezelf als een Jood beschouwt, op de Wet vertrouwt en fier op God bent,

¹⁸ en als je weet wat God van je verlangt en als je kan onderscheiden waarop het aankomt omdat de Wet jou dat heeft geleerd,

¹⁹ als je ervan overtuigd bent dat je een gids bent voor de blinden en een licht voor de mensen die in het duister leven,

²⁰ als je dwazen corrigeert en onverstandigen onderwijst omdat je in de Wet kennis en de waarheid weet te vinden,

²¹ kortom, als jij anderen onderwijst, onderwijs je dan ook jezelf? Of verkondig je dat stelen niet mag, maar steel je zelf?

²² Zeg je dat echtbreuk verkeerd is, maar pleeg je zelf echtbreuk? Walg je van afgodsbeelden, maar roof je uit tempels?

²³ Dan doe jij, die er fier op bent dat je de Wet bezit hoewel je haar ook overtreedt, God schande aan.

²⁴ Dan is het zoals in de Schriften staat: "Door jouw toedoen wordt God gelasterd onder de volken."

²⁵ Als je de Wet naleeft, is het waardevol om besneden te zijn, maar als je de Wet overtreedt, ben je als een onbesnedene.

²⁶ En als een onbesnedene zich aan de voorschriften van de Wet houdt, wordt hij dan

niet als een besnedene beschouwd?

²⁷ Dan zullen zij die onbesneden gebleven zijn maar zich aan de Wet houden, oordelen over jou die de Wet overtreedt hoewel je haar op schrift hebt en besneden bent.

²⁸ Want niet wie aan de buitenkant Joods is, noch wie lichamelijk besneden is, is werkelijk Joods.

²⁹ Integendeel, wie vanbinnen Joods is en een besneden hart heeft – door de Geest, niet door de schriftelijke Wet – is werkelijk Joods. En de lof die zo iemand ontvangt, komt niet van mensen maar van God.

3

¹ Wat is dan het voordeel van het Joods-zijn en wat de waarde van de besnijdenis?

² Er zijn veel voordelen en de waarde is groot. In de eerste plaats zijn Gods openbaringen aan de Joden toevertrouwd.

³ Maar wat als sommigen Hem ontrouw zijn? Maakt hun ontrouw Gods trouw ongedaan?

⁴ Absoluut niet! Al zijn alle mensen leugenaars, God houdt zich aan zijn woord. In de Schriften staat immers: “Wanneer U spreekt, blijkt uw rechtvaardigheid, en wanneer U vonnist, blijkt uw gelijk.”

⁵ Als het kwaad dat wij doen aantoon dat God rechtvaardig is, kunnen we dan zeggen dat het onrechtvaardig is dat God ons straft? (Ik redeneer nu op menselijke wijze.)

⁶ Absoluut niet! Hoe anders zou God over de wereld oordelen?

⁷ Maar als God wordt geëerd doordat mijn onbetrouwbaarheid zijn betrouwbaarheid beter in de verf zet, waarom word ik dan nog als een zondaar veroordeeld?

⁸ En kunnen we dan zeggen: 'Laten we het verkeerde doen opdat het goede eruit voortkomt?' Sommigen beweren lasterlijk dat wij dat zeggen en het is terecht dat zij veroordeeld zullen worden.

⁹ Wat moeten we dan concluderen? Staan wij Joden er beter voor? Absoluut niet! Zoals we eerder zagen zijn we allemaal – zowel Joden als niet-Joden – in de macht van de zonde.

¹⁰ Het is zoals in de Schriften staat: "Er is niemand die rechtvaardig is, zelfs niet één.

¹¹ Er is niemand die verstandig is, niemand die God zoekt.

¹² Allemaal zijn ze afgedwaald, tezamen zijn ze nietswaardig geworden. Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

¹³ Hun keel is een open graf, hun tong verraderlijk, achter hun lippen zit addergif.

¹⁴ Hun mond is vol bittere vervloekingen.

¹⁵ Hun voeten staan klaar om bloed te vergieten.

¹⁶ Vernietiging en ellende liggen op hun pad.

¹⁷ Het vredespad kennen ze niet,

¹⁸ en ontzag voor God is niet wat zij voor ogen hebben."

¹⁹ Zoals we weten is hetgeen de Wet zegt, gericht tot die mensen op wie de Wet van toepassing is. Daarom heeft niemand recht van spreken en is de hele wereld verantwoording aan God verschuldigd.

²⁰ Geen mens kan dus met Hem in het reine komen door de Wet na te leven, want door wetten ontdekt men wat zonde is.

²¹ Nu is echter onthuld hoe men buiten de Wet om met God in het reine kan komen, en de Wet en de Profeten getuigen daarvan.

²² We kunnen met God in het reine komen door in Jezus Christus te geloven. Dat geldt voor iedereen die gelooft, zonder onderscheid.

²³ Want iedereen heeft gezondigd en leeft daarvoor zonder Gods glorie,

²⁴ maar wordt zonder er iets voor te moeten doen – uit genade – met God in het reine gebracht door de verlossing die Christus Jezus heeft bewerkstelligd.

²⁵ Hij is door God aangeduid als het middel tot verzoening – doordat zijn bloed werd vergoten – en die verzoening ontvangen we door in Hem te geloven. Zo wordt Gods gerechtigheid aangetoond, want de zonden die voorheen zijn gepleegd waren onbestraft gebleven.

²⁶ God heeft ze getolereerd, maar nu toont Hij zijn gerechtigheid. Hij is dus rechtvaardig, ook wanneer Hij vrijspreekt wie in Jezus gelooft.

²⁷ Waarop kan ik dan fier zijn? Nergens op! Op mijn naleving van de Wet? Nee, maar wel op mijn geloof.

²⁸ We concluderen dus dat de mens met God in het reine komt door te geloven, niet door de Wet na te leven.

²⁹ Of is God enkel God van de Joden en niet van de niet-Joden? Nee, Hij is ook God van de niet-Joden.

³⁰ Er is immers maar één God en Hij is het die zowel besneden als onbesneden mensen van schuld zal vrijspreken op grond van hun geloof.

³¹ Maken we de Wet dan ongedaan door te geloven? Absoluut niet. Het is andersom: we bevestigen de Wet.

4

¹ Wat kunnen we dan zeggen over de ervaring van onze voorvader Abraham?

² Als Abraham wegens zijn daden zou zijn vrijgesproken van schuld, dan zou hij iets hebben gehad waarop hij fier kon zijn. Maar zo werkt het niet bij God.

³ Want wat staat er in de Schriften? “Abraham geloofde God en op grond daarvan werd hij vrijgesproken van schuld”.

⁴ Wanneer iemand arbeid verricht, wordt zijn loon niet beschouwd als een blijk van genade, maar als iets dat hem verschuldigd is.

⁵ Wie echter niet zelf het werk probeert te doen, maar vertrouwt op Degene die zondaars vrijspreekt, wordt vrijgesproken op grond van dat vertrouwen.

⁶ Ook David spreekt over de zegen voor de persoon die door God vrijgesproken wordt, ook al heeft die er niet voor gewerkt:

⁷ “Gezegend zijn zij wiens overtredingen zijn vergeven en wiens zonden zijn uitgewist.

⁸ Gezegend is de persoon aan wie de Heer zijn zonde niet toerekent.”

⁹ Geldt deze zegen enkel voor besneden mensen of ook voor wie onbesneden is? We

zeggen toch dat het op grond van zijn geloof is dat Abraham werd vrijgesproken?

¹⁰ Maar onder welke omstandigheden gebeurde dat? Was hij toen al besneden of nog niet? Hij was nog onbesneden.

¹¹ Hij ontving de besnijdenis als een teken, een bezegeling van de vrijspraak van schuld die hij op grond van zijn geloof had ontvangen terwijl hij nog onbesneden was. Zo kon hij de vader van alle gelovigen worden, ook als ze niet besneden zijn. Daarom worden ook zij vrijgesproken op grond van hun geloof.

¹² Abraham is ook de vader van de besnedenen. Dat zijn zij die niet enkel de besnijdenis hebben maar ook, door te geloven, treden in de voetstappen van onze vader Abraham toen hij nog onbesneden was.

¹³ Abraham en zijn afstammelingen ontvingen de belofte dat de wereld van hen zou zijn niet omdat hij de Wet naleefde, maar omdat hij, dankzij zijn geloof, met God in het reine was.

¹⁴ Immers, als het beloofde zou worden geschonken aan diegenen die de Wet naleven, dan zou het geloof geen waarde meer hebben en zou de belofte vervallen.

¹⁵ Want de Wet levert straf op, maar als er geen wetten zijn, dan kunnen ze niet worden overtreden.

¹⁶ De belofte berust dus op geloof, op genade. Om die reden geldt de belofte voor al Abrahams afstammelingen – niet enkel zij die de Wet hebben maar ook zij die zijn geloof hebben. Hij is de vader van ons allen,

¹⁷ want in de Schriften staat: “Ik heb van jou een vader van vele volken gemaakt.” En dat is hij ook geworden voor de God in Wie hij geloofde, de God die de doden het leven geeft en die aan het onbestaande het bestaan schenkt.

¹⁸ Toen er geen hoop meer voor hem was, bleef hij geloven dat hij vader van vele volken zou worden, omdat hem was beloofd: “Zoveel afstammelingen zal je krijgen.”

¹⁹ Zijn geloof verzwakte niet toen hij bedacht dat zijn eigen lichaam zo goed als dood was omdat hij bijna honderd jaar oud was, en dat Sara onvruchtbaar was.

²⁰ Hij gaf het geloof niet op en twijfelde niet aan Gods belofte. Integendeel, zijn geloof werd sterker en hij gaf God de eer.

²¹ Hij was er volledig van overtuigd dat God in staat was om te doen wat Hij beloofd had.

²² Daarom werd Abraham vrijgesproken van schuld op grond van zijn geloof.

²³ En dat er staat dat hij werd vrijgesproken, geldt niet alleen voor Abraham.

²⁴ Het geldt ook voor ons: ook wij worden vrijgesproken op grond van ons geloof in Degene die Jezus, onze Heer, uit de dood heeft opgewekt.

²⁵ Jezus werd overgeleverd voor onze overtredingen en weer tot leven gewekt voor onze vrijspraak.

5

¹ We zijn dus vrijgesproken op grond van ons geloof, en we hebben vrede met God dankzij onze Heer Jezus Christus.

² Ook hebben wij, dankzij Hem en door het geloof, toegang verkregen tot de genade. Wij ervaren die genade nu al, en we zijn fier op onze verwachting dat we straks Gods glorie zullen ervaren.

³ Dat niet alleen, wij zijn zelfs fier op onze moeilijkheden, want we weten dat moeilijkheden volharding opleveren.

⁴ Die volharding levert betrouwbaarheid op, en die betrouwbaarheid levert hoop op.

⁵ Die hoop zal ons niet beschamen, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de Heilige Geest, die Hij ons geschonken heeft.

⁶ Want op het door God gekozen tijdstip, toen wij nog hulpeloos waren, is Christus voor de goddelozen gestorven.

⁷ Het gebeurt zelden dat iemand voor een rechtvaardig mens sterft, maar wie weet is er iemand die het zou aandurven om voor een goed mens te sterven.

⁸ God daarentegen bewijst zijn liefde voor ons doordat Christus voor ons stierf toen wij nog zondaars waren.

⁹ En omdat wij met God in het reine zijn gekomen doordat Christus' bloed voor ons is vergoten, mogen we erop rekenen dat we dankzij Christus van Gods straf bewaard zullen blijven.

¹⁰ Toen we nog vijanden van Hem waren, zijn we met God verzoend door de dood van zijn Zoon. En nu we met Hem verzoend zijn, mogen we er zeker van zijn dat we, doordat Hij leeft, gered zullen worden.

¹¹ Dat niet alleen, wij prijzen onszelf gelukkig

dat we bij God horen, dankzij onze Heer Jezus Christus, door Wie wij de verzoening hebben ontvangen.

¹² Het is door één mens dat de zonde de wereld is binnengekomen, en door de zonde de dood. Zo is de dood bij alle mensen gekomen, omdat allen hebben gezondigd.

¹³ Voordat de Wet kwam, was er al zonde in de wereld, maar zonde wordt niet toegerekend als er geen wetten zijn.

¹⁴ Toch regeerde de dood in de tijd van Adam tot Mozes, zelfs over de mensen die niet hadden gezondigd door een specifiek gebod te overtreden, zoals Adam. Adam kan worden vergeleken met Degene die zou komen.

¹⁵ Het genadige geschenk is echter niet vergelijkbaar met de overtreding. Want de overtreding van één mens heeft weliswaar tot de dood van velen geleid, maar dat weegt niet op tegen Gods genade en tegen het geschenk dat velen hebben ontvangen door de genade van die andere Mens, Jezus Christus.

¹⁶ Het genadige geschenk is evenmin vergelijkbaar met de zonde van die eerste mens. Het vonnis over die overtreding verklaart die eerste mens weliswaar schuldig, maar het genadige geschenk dat na vele overtredingen werd geschonken, resulteert in vrijspraak van schuld.

¹⁷ En de dood regeerde weliswaar als gevolg van de overtreding van één mens, maar het is nog zekerder dat zij die de vrijspraak van schuld ontvangen als een geschenk dat uit overvloedige

genade is gegeven, in het nieuwe leven mogen regeren dankzij die andere Mens, Jezus Christus.

¹⁸ Wij concluderen dat zoals de overtreding van één mens de veroordeling van alle mensen teweegbracht, de rechtvaardigheid van die andere Mens vrijspraak en leven voor alle mensen heeft bewerkstelligd.

¹⁹ En zoals velen zondaars zijn geworden door de ongehoorzaamheid van één mens, zo worden velen vrijgesproken van schuld door de gehoorzaamheid van die andere Mens.

²⁰ Doordat de Wet erbij is gekomen, zijn de overtredingen toegenomen, maar waar de zonde toenam, werd de genade nog overvloediger.

²¹ Wij concluderen dat zoals de zonde regeerde en tot de dood leidde, de vrijspraak van schuld ervoor heeft gezorgd dat de genade regeert en tot het eeuwig leven leidt dankzij Jezus Christus, onze Heer.

6

¹ Kunnen we dan zeggen dat we moeten doorgaan met zondigen opdat de genade dan toeneemt?

² Absoluut niet! We zijn immers dood voor de zonde; dan kunnen we toch geen zondig leven blijven leiden?

³ Weten jullie niet dat wij die ons hebben laten dopen om voortaan bij Christus te horen, door die doop delen in zijn dood?

⁴ En omdat we door onze doop delen in zijn dood, delen we ook in zijn begrafenis. En omdat Christus uit de dood is opgewekt door de grote

macht van de Vader, behoren ook wij een nieuw leven te leiden.

⁵ Als wij delen in zijn dood, zullen we ook delen in zijn verrijzenis.

⁶ We weten immers dat onze oude 'ik' is meegekruisigd, opdat met onze neiging tot zonde zou worden afgerekend en we niet langer slaaf van de zonde zouden zijn.

⁷ Immers, wie gestorven is, is vrij van de macht van de zonde.

⁸ Als wij samen met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook samen met Hem zullen leven.

⁹ We weten immers dat nu Christus uit de dood is opgewekt, Hij nooit meer zal sterven. De dood heeft geen macht meer over Hem.

¹⁰ Door te sterven heeft Hij eens en voor altijd met de zonde afgerekend en nu Hij leeft, leeft Hij voor God.

¹¹ Daarom moeten jullie jezelf beschouwen als eveneens dood voor de zonde, maar levend voor God doordat jullie bij Christus Jezus horen.

¹² Laat daarom niet toe dat de zonde over je sterfelijk lichaam regeert: geef niet toe aan de zondige verlangens ervan.

¹³ Stel geen enkel deel van je lichaam meer ter beschikking van de zonde, om er slechte dingen mee te doen. Stel jezelf daarentegen ter beschikking van God, als iemand die dood geweest is maar nu leeft; laat alle delen van je leven door God gebruiken, om er goede dingen mee te doen.

¹⁴ Laat je niet beheersen door de zonde, want jullie leven wordt niet meer bepaald door de Wet,

maar door Gods genade.

¹⁵ Hoe zit het dan? Als ons leven niet door de Wet, maar door Gods genade wordt bepaald, zullen we dan maar zondigen? Absoluut niet!

¹⁶ Weten jullie niet dat als je jezelf als slaaf ten dienste van iemand stelt, hij je meester wordt en je hem moet gehoorzamen? Ofwel ben je slaaf van de zonde – wat tot de dood leidt – ofwel ben je slaaf van de gehoorzaamheid – wat tot vrijpraak van schuld leidt.

¹⁷ God zij dank zijn jullie, die slaaf van de zonde waren, van harte gehoorzaam geworden aan de leer die jullie hebben omarmd.

¹⁸ Jullie zijn bevrijd van de zonde en ten dienste gesteld van de gerechtigheid.

¹⁹ Ik redeneer op menselijke wijze, wegens jullie zwakke, zondige natuur. Zoals jullie jezelf vroeger als slaaf ten dienste stelden van immoraliteit en onrecht – wat leidde tot nog meer onrecht – zo moeten jullie nu jezelf als slaaf ten dienste stellen van de rechtvaardigheid. En dat zal leiden tot een zuiver leven.

²⁰ Toen jullie nog slaaf van de zonde waren, hadden jullie je nog niet aan de rechtvaardigheid toegewijd.

²¹ Maar wat hebben de zaken waarvoor jullie je nu schamen voor jullie opgeleverd? Het resultaat daarvan is de dood!

²² Maar nu zijn jullie van de zonde bevrijd en hebben jullie jezelf ten dienste van God gesteld. En wat heeft dat voor jullie opgeleverd? Jullie zijn gezuiverd, en het resultaat daarvan is het eeuwig leven.

²³ Want wat we verdienen met onze zonde, is de dood, maar het geschenk dat God in zijn genade geeft, is het eeuwig leven met Christus Jezus, onze Heer.

7

¹ Weten jullie niet, broeders en zusters – ik spreek tot mensen die de Wet kennen – dat wetten op mensen van toepassing zijn zolang ze leven?

² Een gehuwde vrouw is bij wet aan haar man gebonden zolang hij leeft, maar als de man sterft, is ze ontslagen van haar wettelijke verplichtingen tegenover haar man.

³ Als ze tijdens het leven van haar echtgenoot de vrouw van een ander zou worden, zou ze overspelig worden genoemd. Maar als haar echtgenoot sterft, is ze ontslagen van haar wettelijke verplichtingen tegenover hem. En als ze dan de vrouw van een andere man wordt, is ze niet overspelig.

⁴ Broeders en zusters, zo is het ook met jullie. Dankzij de dood van Christus zijn ook jullie gestorven ten opzichte van de Wet en mogen jullie je met iemand anders verbinden – namelijk Hij die uit de dood is opgewekt – en je voor God inzetten.

⁵ Want toen we onze zondige natuur nog hadden, riep de Wet zondige verlangens bij ons op, zodat we ons inzetten voor de dood.

⁶ Maar omdat we gestorven zijn ten opzichte van de Wet, die ons gevangen hield, zijn we ontslagen van onze verplichtingen tegenover de Wet en kunnen we dienen op de nieuwe manier,

die van de Geest, in plaats van de oude manier, die van de geschreven wetten.

⁷ Mogen we dan zeggen dat de Wet slecht is? Absoluut niet! Integendeel, als de Wet er niet zou zijn, zou ik niet weten wat zonde is. Ik zou niet hebben geweten wat begerigheid is als de Wet niet zou zeggen: "Wees niet begerig naar wat van een ander is".

⁸ De zonde maakte van het gebod gebruik om allerlei slechte verlangens bij mij op te roepen, maar zonder de Wet is de zonde machteloos.

⁹ Ik leefde vroeger zonder de Wet, maar toen het gebod kwam, kwam de zonde tot leven,

¹⁰ en stierf ik. Het gebod dat tot het leven had moeten leiden, bleek voor mij te leiden tot de dood.

¹¹ De zonde maakte dus van het gebod gebruik om mij te misleiden en mij te doden.

¹² De Wet is dus heilig en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed.

¹³ Heeft het goede dan mijn dood veroorzaakt? Absoluut niet! Maar doordat de zonde het goede gebruikte om mijn dood te veroorzaken, is duidelijk geworden wat zonde is. En zo is door middel van het gebod aangetoond hoe verschrikkelijk zonde is.

¹⁴ We weten dat de Wet geestelijke zaken betreft, maar ik ben stoffelijk en verslaafd aan de zonde.

¹⁵ Ik begrijp mijn gedrag niet, want hetgeen ik wil doen, doe ik niet; ik doe wat ik verafschuw.

¹⁶ En door te doen wat ik niet wil, bevestig ik dat de Wet goed is.

¹⁷ Het is dus niet langer mijn gedrag, maar dat van de zonde die in mij leeft.

¹⁸ Want zoals ik weet leeft er in mij – dat wil zeggen: in mijn zondige natuur – niets goeds. Ik wil dus wel graag het goede doen, maar ik gedraag me niet goed.

¹⁹ Ik doe namelijk niet het goede dat ik wil doen, ik doe het slechte dat ik niet wil doen.

²⁰ Maar als ik doe wat ik niet wil, dan ben ik niet meer degene die me zo gedraagt, maar de zonde die in mij leeft.

²¹ Ik bemerk dus deze wetmatigheid: wanneer ik het goede wil doen, dringt het slechte zich aan mij op.

²² Diep vanbinnen verheug ik me in Gods Wet,

²³ maar ik zie in mijn leven ook de werking van een andere wet, die in strijd is met de wet in mijn denken en ik zie dat die andere wet mij in de macht brengt van de wet van de zonde die in mijn leven actief is.

²⁴ O, wat ziet het er slecht voor mij uit! Wie zal mij bevrijden uit dit bestaan in de greep van de dood?

²⁵ God, door Jezus Christus, onze Heer! En ik dank Hem daarvoor. Enerzijds onderwerp ik me dus met mijn verstand aan Gods Wet, maar anderzijds ben ik met mijn zondige natuur onderworpen aan de wet van de zonde.

8

¹ Wie bij Christus Jezus hoort, is dus niet langer veroordeeld.

² Dankzij Christus Jezus heeft de wet van de Geest, die tot het leven leidt, je namelijk bevrijd van de wet van zonde en de dood.

³ Door zijn eigen Zoon te sturen in een lichaam zoals dat van zondige mensen, heeft God komaf gemaakt met de zonde in de menselijke natuur. De Wet was daartoe niet in staat, want zij wordt tegengewerkt door onze zondige natuur.

⁴ Wij die ons niet laten leiden door onze zondige natuur maar door de Geest, voldoen daarom aan de vereisten van de Wet.

⁵ Want wie zich door de zondige natuur laat leiden, volgt de denkwijze van de zondige natuur, maar wie zich door de Geest laat leiden, volgt de denkwijze van de Geest.

⁶ Het volgen van de denkwijze van de zondige natuur leidt tot de dood, maar het volgen van de denkwijze van de Geest leidt tot leven en vrede.

⁷ De denkwijze van de zondige natuur staat vijandig tegenover God, want zij weigert het gezag van Gods wet te aanvaarden. Zij kan dat zelfs niet.

⁸ En wie zich laat leiden door de zondige natuur, kan niet doen wat God goedkeurt.

⁹ Jullie daarentegen laten je niet leiden door je zondige natuur, maar door de Geest, althans wanneer Gods Geest in jullie woont. Wie de Geest van Christus echter niet heeft, behoort Hem niet toe.

¹⁰ Maar als Christus in je is, gaat je lichaam wel dood wegens de zonde, maar schenkt de Geest jou leven omdat je bent vrijgesproken van schuld.

¹¹ Als de Geest van Degene die Jezus uit de

dood heeft opgewekt in je woont, dan zal Hij die Christus uit de dood heeft opgewekt, ook jouw sterfelijk lichaam levend maken, door zijn Geest die in je woont.

¹² Broeders en zusters, we staan dus in het krijt, maar niet bij de zondige natuur. We hoeven ons dus niet door de zondige natuur te laten leiden.

¹³ Want als je je door de zondige natuur laat leiden, is het zeker dat je zal sterven. Maar als je met de hulp van de Geest afrekent met de praktijken van de zondige natuur, dan zal je leven.

¹⁴ Want iedereen die zich door Gods Geest laat leiden, is een kind van God.

¹⁵ De Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie niet tot slaven; in dat geval zouden jullie opnieuw in angst moeten leven. Integendeel, de Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie tot zonen, zodat we Hem "Abba, Vader" mogen noemen.

¹⁶ En het is die Geest die, samen met onze geest, ons ervan overtuigt dat wij kinderen van God zijn.

¹⁷ En omdat we zijn kinderen zijn, zullen we, samen met Christus, ontvangen wat God aan zijn kinderen heeft beloofd. Nu delen we in zijn lijden, maar straks mogen we ook delen in zijn glorie.

¹⁸ Ik ben ervan overtuigd dat het tegenwoordige lijden niet opweegt tegen de glorie die wij zullen ervaren.

¹⁹ De schepping kijkt namelijk reikhalzend uit naar het moment waarop die glorie van Gods

kinderen zichtbaar zal worden.

²⁰ Immers, de schepping werd aan een zinloos bestaan onderworpen; niet vrijwillig, maar doordat God daartoe besloot. Toch is er hoop:

²¹ ook de schepping zal van de macht van de dood worden bevrijd en deel krijgen aan de vrijheid en glorie van Gods kinderen.

²² Zoals we weten, zucht de hele schepping tot nu toe alsof ze barensweeën heeft.

²³ En niet alleen de schepping; wij die Gods Geest hebben ontvangen als een voorschot op wat nog komt, zuchten zelf ook, terwijl we uitkijken naar het moment waarop geopenbaard wordt dat wij Gods kinderen zijn en onze verlossing volledig zal zijn.

²⁴ Wij zijn gered met deze verwachting voor ogen. Maar als wij zouden uitkijken naar iets dat reeds zichtbaar is, zou het geen verwachting zijn. Wie zou iets verwachten dat hij reeds ziet?

²⁵ Maar wanneer we iets verwachten dat we niet zien, kijken we er geduldig naar uit.

²⁶ Bovendien komt de Geest ons te hulp waar wij tekortschieten. Wij weten namelijk niet hoe we naar behoren moeten bidden, maar de Geest pleit voor ons, met verzuchtingen die te diep voor woorden zijn.

²⁷ En Hij die de mensenharten doorgrondt, begrijpt wat de Geest bedoelt, want de Geest pleit overeenkomstig Gods wil voor wie bij Hem horen.

²⁸ Wij weten dat God alles doet meewerken ten goede voor de mensen die van Hem houden, die volgens zijn plan geroepen zijn.

²⁹ Want wie Hij van tevoren gekozen had, is ook door Hem voorbestemd om op zijn Zoon te gaan lijken, opdat Deze, de Eerstgeborene, veel broers en zussen zou hebben.

³⁰ Zij die door God waren voorbestemd, zijn ook door Hem geroepen. En zij die door Hem zijn geroepen, zijn ook door Hem vrijgesproken van schuld. En zij mogen delen in zijn glorie.

³¹ Wat kunnen we hieruit concluderen? Als God voor ons is, wie zou dan tegen ons zijn?

³² Als God ons zijn Zoon niet heeft onthouden maar Hem prijsgaf voor ons allen, zou er dan iets zijn dat Hij ons niet zou schenken?

³³ Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? Het is God die vrijspreekt.

³⁴ Wie is het die veroordeelt? Het is Christus Jezus die gestorven is – en meer nog: die verrezen is, die zich aan Gods rechterzijde bevindt, en die voorspraak voor ons doet.

³⁵ Wie kan ons van Christus' liefde scheiden? Leed, ellende, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard?

³⁶ Zo staat het ook in de Schriften: "Omwille van U worden wij de hele dag met de dood bedreigd, we worden behandeld als schapen voor de slacht."

³⁷ Maar in dit alles behalen wij een glansrijke overwinning, dankzij Hem die ons zijn liefde heeft betoond.

³⁸ Ik ben er namelijk van overtuigd dat noch de dood, noch het leven, noch engelen of demonen, noch machten in het heden of in de toekomst,

³⁹ noch iets dat zich boven of onder ons bevindt, noch enig ander schepsel ons zal kunnen

scheiden van Gods liefde, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

9

¹ Ik spreek de waarheid als christen. Ik lieg niet, daarvan getuigen mijn geweten en de Heilige Geest.

² Ik heb veel verdriet en draag voortdurend leed in mijn hart.

³ Ik zou namelijk zelf vervloekt en voorgoed van Christus gescheiden willen worden als ik daarmee mijn volksgenoten zou kunnen helpen. Zij zijn immers mijn biologische verwanten.

⁴ Ze zijn Israëlieten, ze zijn door God als zijn kinderen aangenomen en ze hebben deel gekregen aan zijn glorie. Ze hebben de verbonden, de Wet, de eredienst en zijn beloften.

⁵ Ze hebben Abraham, Isaak en Jakob. Wat zijn menselijke afstamming betreft is Christus uit hen voortgekomen – Hij is God, boven alles verheven, en Hem komt voor eeuwig de eer toe. Amen.

⁶ Gods belofte is niet vervallen. Niet alle Israëlieten maken namelijk deel uit van Gods volk.

⁷ Het is niet omdat ze van Abraham afstammen dat ze allemaal zijn afstammelingen zijn, want “enkel de afstammelingen van Isaak zullen jouw afstammelingen worden genoemd”.

⁸ Dat betekent dat niet Abrahams biologische afstammelingen als kinderen van God worden beschouwd, maar dat het de afstammelingen zijn op wie de belofte van toepassing is die als de ware afstammelingen van Abraham worden beschouwd.

⁹ De belofte luidde als volgt: “Op het tijdstip dat Ik heb aangegeven, kom Ik terug en dan zal Sara een zoon hebben.”

¹⁰ En dat is niet alles: ook toen Rebekka van onze voorvader Isaak een tweeling verwachtte,

¹¹ en nog voordat die kinderen werden geboren, dus toen ze nog niets goeds of verkeerd hadden gedaan, hield God zich aan zijn uitverkiezingsplan.

¹² De keuze gebeurde niet op grond van menselijke inspanningen, maar van Gods roeping. Er werd immers tegen Rebekka gezegd: “De oudste zal dienstbaar zijn aan de jongste.”

¹³ In de Schriften staat: “Ik hield van Jakob, maar ik verachtte Esau.”

¹⁴ Kunnen we dan zeggen dat God onrechtvaardig is? Absoluut niet!

¹⁵ Hij zei immers tegen Mozes: “Ik begunstig wie Ik wil en Ik heb mededogen met wie Ik wil.”

¹⁶ Het hangt dus niet af van menselijke wil of van menselijke inspanning, maar van Gods mededogen.

¹⁷ In de Schriften staat immers dat God tegen Farao zegt: “Het doel waarmee Ik jou heb aangesteld is om door middel van jou mijn macht te tonen en in de hele wereld bekend te maken wie Ik ben.”

¹⁸ God heeft dus mededogen met wie Hij wil en Hij maakt halsstarrig wie Hij wil.

¹⁹ Misschien vraag je mij: ‘Waarom roept God de mensen dan ter verantwoording? We kunnen zijn wil toch niet weerstaan?’

²⁰ Maar wie ben jij om zo tegen God te

protesteren? Zegt het gemaakte soms tegen de maker: "Waarom hebt u mij zo gemaakt?"

²¹ Heeft de pottenbakker niet het recht om uit één klomp klei een voorwerp voor bijzondere gelegenheden en een voorwerp voor alledaags gebruik te maken?

²² Wat als God zijn toorn wilde tonen en zijn kracht bekend wilde maken, en wat als Hij daarom de mensen die Hij uiteindelijk zou veroordelen en vernietigen, met veel geduld verdragen heeft?

²³ En wat als Hij zijn grote hemelse pracht wilde bekendmaken aan de mensen met wie Hij mededogen zou hebben, die Hij voor hemelse pracht bestemd heeft,

²⁴ en die Hij heeft geroepen – niet enkel uit het Joodse volk, maar ook uit de andere volken?

²⁵ Hij zegt immers in het boek Hosea: "Zij die niet mijn volk waren, zal Ik mijn volk noemen, en zij die niet geliefd was, zal Ik geliefde noemen."

²⁶ En: "Op de plaats waar tegen hen werd gezegd: 'Jullie zijn niet mijn volk', daar zullen zij kinderen van de levende God worden genoemd."

²⁷ Jesaja roept over Israël: "Al zou het aantal Israëlieten zijn als het zand aan de zee, er zal slechts een klein aantal worden gered."

²⁸ De Heer zal zijn vonnis grondig en spoedig uitvoeren op aarde."

²⁹ Jesaja had ook al gezegd: "Als de Heer van de hemelse legers ons geen afstammelingen had gegeven, dan zouden wij als Sodom zijn geweest; we zouden als Gomorra zijn geworden."

³⁰ We concluderen dat niet-Joden die geen vrijspraak van schuld hadden nagestreefd, die wel hebben verkregen, namelijk een vrijspraak van schuld op grond van geloof,

³¹ en dat de Israëlieten die vrijspraak van schuld op grond van de Wet nastreefden, deze niet hebben bereikt.

³² Waarom niet? Omdat ze het niet probeerden met geloof maar met daden; ze zijn over de struikelsteen gestruikeld.

³³ In de Schriften staat namelijk: "Ik leg in Sion een steen waarover men struikelt en een rotsblok waaraan men zich stoot, maar wie erop vertrouwt zal niet beschaamd worden."

10

¹ Broeders en zusters, mijn hartenwens en mijn gebed tot God voor de Joden is dat zij Gods redding mogen ervaren.

² Ik kan over hen getuigen dat ze aan God toegewijd zijn, maar ze beschikken niet over inzicht.

³ Omdat ze niet weten hoe men met God in het reine komt en hun vrijspraak van schuld zelf proberen te bewerkstelligen, weigeren ze Gods recht te aanvaarden.

⁴ De Wet leidt uiteindelijk tot Christus; iedereen die in Hem gelooft, wordt vrijgesproken van schuld.

⁵ Mozes schrijft over de vrijspraak op grond van de Wet: "De mens die zo handelt, zal daarvoor leven."

⁶ De vrijspraak op grond van geloof zegt: “Vraag je niet af wie naar de hemel zal opstijgen” – om Christus naar de aarde te halen –

⁷ “of wie in de afgrond zal afdalen” – om Christus uit het dodenrijk op te halen.

⁸ Want wat staat er? “De boodschap is dicht bij je: in je mond en in je hart.” Dat gaat over de boodschap van het geloof, die wij verkondigen.

⁹ Want als je met je mond belijdt dat Jezus je Heer is en met je hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft doen verrijzen, zal je gered worden.

¹⁰ Wie in zijn hart gelooft, wordt vrijgesproken van schuld en wie dat openlijk belijdt, ontvangt redding.

¹¹ De Schriften leren: “Wie op Hem vertrouwt, zal niet beschaamd worden.”

¹² Er is dus geen onderscheid tussen Jood en niet-Jood: de Heer is Heer van iedereen, en iedereen die Hem aanroept, zal rijkelijk worden gezegend.

¹³ Want: “Ieder die de Heer aanroept, zal gered worden.”

¹⁴ Maar hoe kunnen mensen Hem aanroepen als ze niet geloven? En hoe kunnen ze in Hem geloven als ze niet van Hem hebben gehoord? En hoe kunnen ze horen zonder boodschapper?

¹⁵ En hoe zal men de boodschap verspreiden zonder gezonden te zijn? In de Schriften staat: “Hoe mooi is de komst van de boodschappers van goed nieuws!”

¹⁶ Toch heeft niet iedereen naar het goede nieuws geluisterd. Jesaja zegt namelijk: “Heer, wie geloofde wat wij vertelden?”

¹⁷ Geloof is dus een gevolg van horen, en horen is een gevolg van de verspreiding van het evangelie van Christus.

¹⁸ Ik vraag echter: hebben ze het werkelijk niet gehoord? Toch wel, want: "Hun stemgeluid klonk over de gehele aarde, en hun woorden tot de uiteinden van de wereld."

¹⁹ Ik vraag verder: heeft Israël het dan niet begrepen? In de eerste plaats zegt God bij monde van Mozes: "Ik zal jullie jaloers maken op een volk dat niet van Mij is; Ik zal jullie uitdagen met een volk zonder inzicht."

²⁰ Jesaja durft zelfs te zeggen: "Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten; Ik heb mij vertoond aan wie niet naar Mij vroegen."

²¹ Maar over Israël zegt hij: "De hele dag reikte Ik mijn hand uit naar een ongehoorzaam en opstandig volk."

11

¹ Nu is mijn vraag: God heeft zijn volk toch niet afgewezen? Absoluut niet! Ik ben immers zelf ook een Israëliet, een afstammeling van Abraham, van de stam Benjamin.

² God kende het volk reeds tevoren en Hij heeft hen niet afgewezen. Of weten jullie niet wat de Schriften leren over Elia, hoe hij Israël aanklaagde bij God?

³ "Heer, ze hebben uw profeten gedood en uw altaren vernield; ik ben als enige overgebleven en ze willen mij van het leven beroven."

⁴ Hoe luidt Gods antwoord? “Ik heb zeven-duizend man voor Mijzelf overgelaten, die Baäl niet hebben vereerd.”

⁵ Hetzelfde geldt voor de huidige situatie: er is een klein aantal overgebleven, dat uit genade is uitverkoren.

⁶ Maar als het uit genade is, is het niet op grond van inspanningen; anders zou de genade geen genade zijn.

⁷ Hoe zit het dan wel? Israël heeft niet verkregen wat het nastreefde, maar de uitverkorenen hebben het wel verkregen en de overigen zijn halsstarrig geworden.

⁸ Er staat immers: “God gaf hun een geest van apathie, ogen die niet kijken en oren die niet luisteren, tot vandaag toe.”

⁹ David zegt dan ook: “Laat hun gefeest een valstrik en een klapnet voor hen worden, een struikelsteen en een aanleiding voor vergelding.

¹⁰ Laat hun ogen verblind worden, zodat ze niet kunnen zien, en laat hun rug voor altijd gekromd zijn.”

¹¹ Nu is mijn vraag: ze zijn toch niet gestruikeld om onherstelbaar ten val te komen? Absoluut niet! Maar het is door hun overtreding dat Gods redding beschikbaar is voor de volken, en dat moet hen jaloers maken.

¹² En als hun overtreding een zegen vormt voor de wereld en hun falen een zegen voor de volken, zal hun herstel dan niet veel meer betekenen?

¹³ Ik zal mij nu richten tot de niet-Joden. Zo doe ik mijn taak als apostel voor de niet-Joden eer aan,

¹⁴ in de hoop mijn volksgenoten jaloers te maken en zo sommigen van hen te redden.

¹⁵ Want als hun verwerping verzoening voor de hele wereld betekent, zal hun aanvaarding dan niet leven na de dood inhouden?

¹⁶ Als een deel van een portie deeg aan God wordt gewijd, wordt daardoor de hele portie heilig; als de wortel heilig is, dan zijn de takken dat ook.

¹⁷ Sommige van de takken zijn echter verwijderd en jullie, takken van een wilde olijf, zijn tussen de andere takken aan de boom geënt. Daardoor hebben jullie deel gekregen aan het voedende sap uit de wortels van de olijfboom.

¹⁸ Je hebt dus geen reden om te vinden dat je beter bent dan die andere takken. Dat zou arrogant zijn, want de wortel steunt niet op jou, maar jij steunt op de wortel.

¹⁹ Misschien vraag je: 'Maar de takken zijn toch verwijderd om plaats te maken voor mij?'

²⁰ Dat klopt. Ze zijn verwijderd wegens hun ongeloof en jij hebt je huidige plaats gekregen dankzij je geloof. Wees echter niet overmoedig, maar uiterst behoedzaam.

²¹ Want als God de natuurlijke takken niet heeft ontzien, zal Hij jou wellicht ook niet ontzien.

²² We zien dus dat God zowel mild als streng is: streng voor wie gevallen is, maar mild voor jou – op voorwaarde dat je op zijn mildheid blijft vertrouwen. Want anders word jij ook weggekapt.

²³ Hetzelfde geldt voor de Israëlieten: als zij hun ongeloof laten varen, zullen ook zij geënt worden,

want God heeft de macht om hen terug te enten.

²⁴ Want als jij van nature een verwijderde tak van de wilde olijfboom bent, en als jij tegen de natuur in op een gecultiveerde olijfboom bent geënt, is het dan niet veel zekerder dat deze natuurlijke takken op hun eigen olijfboom kunnen worden teruggeënt?

²⁵ Broeders en zusters, ik wil dat jullie het volgende geheim kennen – en niet op je eigen inzicht steunen. Een deel van Israël zal halsstarrig zijn totdat het bestemde aantal niet-Joden is toegetreden.

²⁶ En dan zal geheel Israël gered worden. Er staat immers: “Uit Sion komt de redder, hij zal Jakobs goddeloosheid verwijderen.

²⁷ En dit is mijn verbond met hen wanneer Ik hun zonden wegneem.”

²⁸ Al staan ze vijandig tegenover het evangelie ten voordele van jullie, ze zijn geliefde uitverkorenen omwille van Abraham, Isaak en Jakob.

²⁹ Gods genadige geschenken en zijn roeping kunnen namelijk niet ongedaan gemaakt worden.

³⁰ Want zoals jullie vroeger ongehoorzaam aan God waren maar nu mededogen hebben ervaren wegens hun ongehoorzaamheid,

³¹ zo zijn zij nu ook ongehoorzaam geworden, om mededogen te ondervinden wegens het mededogen dat jullie geschonken is.

³² God heeft iedereen in diens eigen ongehoorzaamheid opgesloten, omdat Hij wil dat iedereen zijn mededogen zal ervaren.

³³ Gods wijsheid en kennis zijn zo diep! Zijn oordelen zijn zo onpeilbaar en zijn wegen zo ondoorgrondelijk!

³⁴ Want: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?”

³⁵ En: “Wie heeft ooit iets aan God gegeven dat door Hem moet worden betaald?”

³⁶ Want alles bestaat dankzij Hem, door Hem en voor Hem. Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.

12

¹ Broeders en zusters, ik spoor jullie aan op grond van Gods mededogen, geef jezelf aan God, als een levend offer dat aan Hem gewijd is en Hem vreugde geeft; dat is de juiste manier om God te eren.

² Pas je niet aan de huidige wereld aan, maar verander door je denken te laten vernieuwen. Dan zal je kunnen onderscheiden wat God wil: het goede, mooie en volmaakte.

³ Op grond van de genade die mij geschonken is zeg ik tegen ieder van jullie: schat jezelf niet te hoog in, maar oordeel nuchter over jezelf, in verhouding tot de hoeveelheid geloof die God je heeft toebedeeld.

⁴ Een lichaam bevat namelijk veel delen, en al die lichaamsdelen hebben een andere functie.

⁵ Zo is het ook met ons die bij Christus horen: we verhouden ons ten opzichte van elkaar als de vele delen van één lichaam.

⁶ We hebben verschillende geestesgaven, afhankelijk van de genade die ons is geschonken. Wie de gave van profetie heeft, behoort

de boodschap van God door te geven in overeenstemming met de mate van zijn geloof;

⁷ wie de gave van dienstbetoon heeft, behoort te dienen en wie de gave van onderwijs heeft, te onderwijzen;

⁸ wie de gave van bemoediging heeft, behoort te bemoedigen en wie de gave van vrijgevigheid heeft, behoort vrijgevig te zijn; wie de gave heeft om leiding te geven, behoort enthousiast leiding te geven en wie de gave van mededogen heeft, behoort zich met een blijmoedig hart om anderen te bekommeren.

⁹ Zorg dat je liefdebetoon oprecht is. Heb een afkeer van het kwaad, wees gehecht aan het goede.

¹⁰ Ga liefdevol en hartelijk met elkaar om; wees kwistig met je eerbetoon aan elkaar.

¹¹ Laat je ijver niet verslappen, maar blij vol vuur de Heer dienen.

¹² Verheug je omdat je hoop hebt, volhard als je het moeilijk hebt, wijd jezelf toe aan het gebed.

¹³ Lenig de nood van je medechristenen en wees gastvrij.

¹⁴ Zegen wie je vervolgt; zegen in plaats van te verwensen.

¹⁵ Wanneer anderen blij zijn, verheug je dan samen met hen. Wanneer anderen treuren, treur dan met hen mee.

¹⁶ Wees onderling eensgezind, niet hooghartig, maar stel je bescheiden op, en word niet eigenwijs.

¹⁷ Vergeld nooit kwaad met kwaad, maar probeer te doen wat goed is in de ogen van alle mensen.

¹⁸ Bewaar zo mogelijk, voor zover het van jullie afhangt, de vrede met alle mensen.

¹⁹ Beste vrienden, neem zelf geen wraak, maar laat de straf over aan God, want in de Schriften staat dat de Heer zegt: "Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden."

²⁰ Als je vijand honger heeft, geef hem dan te eten en als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken, want zo stapel je als het ware gloeiende kolen op zijn hoofd.

²¹ Laat je niet door het kwaad overwinnen, maar overwin het kwaad door middel van het goede.

13

¹ Iedereen moet het gezag van de bevoegde overheden erkennen. Er bestaat namelijk geen overheid die niet door God is gegeven en de bestaande overheden zijn door God aangesteld.

² Wie zich dus tegen de overheid verzet, werkt Gods besluit tegen en wie dat doet zal worden gestraft.

³ Wie zich goed gedraagt, hoeft de gezagsdragers niet te vrezen, maar wie zich slecht gedraagt wel. Wil je niet in vrees voor de overheid leven? Doe dan wat goed is en je zal haar goedkeuring krijgen.

⁴ Zij staat namelijk in Gods dienst ten behoeve van jou. Maar als je doet wat slecht is, wees dan bang, want zij draagt het zwaard niet voor niets. Als dienaress van God is zij de uitvoerder van Gods straf voor wie kwaad doet.

⁵ Men moet dus haar gezag erkennen, niet alleen wegens de straf maar ook omwille van het geweten.

⁶ Daarom betalen jullie ook belasting aan functionarissen die als dienaren van God hun taak uitvoeren.

⁷ Betaal dus aan iedereen wat je hem verschuldigd bent: belasting aan wie je belasting verschuldigd bent, andere heffingen aan wie je andere heffingen verschuldigd bent, ontzag aan wie je ontzag verschuldigd bent en eer aan wie je eer verschuldigd bent.

⁸ Zorg dat je bij niemand in de schuld staat, behalve op het gebied van onderling liefdebetoon, want wie zijn naaste liefdevol behandelt, voldoet aan alle vereisten van de Wet.

⁹ De geboden “pleeg geen echtbreuk”, “pleeg geen moord”, “steel niet”, “wees niet begerig naar wat van een ander is” en alle andere geboden kunnen als volgt worden samengevat: heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.

¹⁰ Liefdebetoon doet de ander geen kwaad aan; daarom voldoet liefdebetoon aan alle vereisten van de Wet.

¹¹ Nog iets: jullie moeten weten hoe laat het is. Het is tijd om wakker te worden, want onze redding is nu dichterbij dan toen we tot geloof kwamen.

¹² De nacht loopt ten einde en de dag breekt aan. Laten we ons daarom ontdoen van de activiteiten die bij de duisternis horen en ons toerusten met de wapens van het licht.

¹³ Laten we ons eerzaam gedragen, als mensen van de dag, en ons onthouden van wilde

feesten, dronkenschap, seksuele immoraliteit, losbandigheid, rivaliteit en afgunst.

¹⁴ Zorg daarentegen dat je toegerust bent met de Heer Jezus Christus en geef niet toe aan de begeerigheid van je zondige natuur.

14

¹ Aanvaard wie een zwak geloof heeft, zonder zijn opvattingen te betwisten.

² De een gelooft dat hij alles mag eten, maar iemand met een zwak geloof eet plantaardig voedsel.

³ Wie alles eet, mag niet neerkijken op wie niet alles eet. En wie niet alles eet, mag niet oordelen over wie wel alles eet, want God heeft die persoon aanvaard.

⁴ Wie ben jij dat je over de dienaar van een ander oordeelt? Het is toch zijn Meester die beoordeelt of zijn gedrag Hem bevalt? En zijn gedrag zal de Heer bevallen, want de Heer is echt wel in staat om te zorgen dat zijn gedrag Hem bevalt.

⁵ De een beschouwt bepaalde dagen als belangrijker dan de andere, een ander beschouwt elke dag als even belangrijk. Laat iedereen zelf tot een overtuiging komen.

⁶ Wie een bepaalde dag viert, viert die dag tot eer van de Heer en wie alles eet, eet tot eer van de Heer, want hij dankt God. Maar wie iets niet eet, onthoudt zich van dat voedsel tot eer van de Heer en ook hij dankt God.

⁷ Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf.

⁸ Want zolang wij leven, leven we voor de Heer en als we sterven, sterven we voor de Heer. Of we dus leven of sterven, we zijn van de Heer.

⁹ Christus is gestorven en verrezen om Heer te zijn van zowel de doden als de levenden.

¹⁰ Waarom vel je dan nog een oordeel over je geloofsgenoot? Of waarom kijk je op je geloofsgenoot neer? We zullen immers allemaal voor Gods rechterstoel moeten verschijnen.

¹¹ In de Schriften staat: “Zo waar als Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal belijden dat Ik God ben.”

¹² Ieder van ons zal dus rekenschap voor zichzelf afleggen aan God.

¹³ Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen, maar in plaats daarvan vastbesloten zijn om onze geloofsgenoot niet te ergeren of tot struikelen te brengen.

¹⁴ Ik weet – en omdat ik bij de Heer Jezus hoor ben ik er zelfs van overtuigd – dat niets onrein is uit zichzelf, maar dat het onrein is voor wie het als onrein beschouwt.

¹⁵ Als je je geloofsgenoot verdriet doet door iets te eten, is je gedrag niet meer liefdevol; dan richt je door hetgeen je eet iemand voor wie Christus gestorven is, te gronde.

¹⁶ Zorg dus dat hetgeen jij als goed beschouwt, niet in een kwaad daglicht wordt gesteld.

¹⁷ Het gaat in Gods koninkrijk immers niet om wat we eten en drinken, maar om gerechtigheid, vrede en vreugde door de Heilige Geest.

¹⁸ En wie Christus dient door zich hieraan te houden, doet wat God wil en wordt door de

mensen gewaardeerd.

¹⁹ Laten we daarom nastreven wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert.

²⁰ Breek Gods werk niet af omwille van voedsel. Alles is weliswaar rein, maar het is verkeerd om een ander te doen struikelen door hetgeen je eet.

²¹ Het is goed om geen vlees te eten, geen wijn te drinken, of iets anders niet te doen waarmee je je geloofsgenoot zou doen struikelen.

²² Wat je over deze zaken gelooft, moet tussen jou en God blijven. Wie doet wat hij als goed beschouwt en zodoende geen oordeel over zichzelf haalt, is gezegend.

²³ Maar wie niet zeker is, is reeds veroordeeld als hij eet, omdat hij niet handelt in overeenstemming met zijn geloof. Immers, alles wat niet uit geloof voortkomt, is zonde.

15

¹ Wij, sterken, moeten de gevoeligheden van de zwakken verdragen in plaats van ons eigen belang voorop te stellen.

² Laten we ieder het belang van onze naaste vooropstellen en doen wat goed en opbouwend voor die naaste is.

³ Want zelfs Christus stelde niet zijn eigen belang voorop, maar, zoals in de Schriften staat: "Toen men U bespote, is hun spot op Mij terechtgekomen."

⁴ Wat destijds in de Schriften werd opgetekend, staat daar als een les voor ons, om ons hoop te geven doordat we volhouden en uit de Schriften bemoediging putten.

⁵ Ik bid dat de God die helpt om vol te houden en die bemoediging schenkt, jullie de eensgezindheid zal geven die Christus Jezus van jullie verlangt.

⁶ Dan zullen jullie eenstemmig en gezamenlijk de God en Vader van onze Heer Jezus Christus verheerlijken.

⁷ Aanvaard elkaar dus, zoals Christus jullie heeft aanvaard, tot eer van God.

⁸ Want ik vertel jullie: Christus stelde zich ten dienste van de Joden om de beloften die aan Abraham, Isaak en Jakob waren gegeven, uit te voeren en zo Gods betrouwbaarheid te bevestigen,

⁹ en ook opdat de niet-Joden God zouden verheerlijken omwille van zijn mededogen. In de Schriften staat immers: "Daarom zal ik U prijzen te midden van de volken en U bezingen."

¹⁰ En elders staat: "Volken, verheug u samen met Gods volk."

¹¹ En nog elders: "Loof de Heer, alle volken, laat alle naties Hem loven."

¹² En Jesaja zegt: "Uit Isaï zal een nieuwe afstammeling komen: Hij die komt om over de volken te heersen. Op Hem zullen de volken hun hoop stellen."

¹³ Ik bid dat de God die hoop geeft, jullie allen met vreugde en vrede zal vullen, door het geloof. Dan zullen jullie overvloedig veel hoop hebben, doordat de Heilige Geest in jullie werkt.

¹⁴ Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd dat jullie volkomen goed zijn, over alle kennis beschikken en bekwaam zijn om elkaar terecht

te wijzen.

¹⁵ Ik heb jullie geschreven op vrijmoedige toon, om jullie enkele zaken in herinnering te brengen. God heeft mij namelijk het voorrecht geschonken,

¹⁶ ten behoeve van de niet-Joden in dienst van Christus Jezus te staan. Het is mijn priesterlijke taak, Gods evangelie aan de niet-Joden te verkondigen en hen aan God aan te bieden als een offer dat door de Heilige Geest aan Hem is toegewijd en dat Hem zal bevallen.

¹⁷ Het is dankzij Christus Jezus dat ik fier mag zijn op hetgeen ik voor God doe.

¹⁸ Ik durf over niets anders te spreken dan hetgeen Christus door mij heeft gedaan om te zorgen dat de niet-Joden Hem gehoorzaam zouden worden: mijn woorden en daden,

¹⁹ de machtige tekenen en wonderen die ik heb verricht doordat Gods Geest in mij werkte. Zo heb ik overal het evangelie van Christus verspreid, van Jeruzalem en omstreken tot Illyrië.

²⁰ Mijn enige ambitie is het evangelie te verkondigen op plaatsen waar men nog niet van Christus heeft gehoord, zodat ik niet bouw op de fundering die een ander heeft gelegd.

²¹ In de Schriften staat: "Zij aan wie Hij niet was aangekondigd, zullen zien, en zij die niet hadden gehoord, zullen begrijpen."

²² Dat is de reden dat ik zo vaak ben verhinderd om jullie te bezoeken.

²³ Maar nu is er in deze streken geen werk meer voor mij en aangezien ik er al vele jaren naar verlang bij jullie te komen,

²⁴ hoop ik jullie onderweg te bezoeken wanneer ik naar Spanje reis. Ik hoop een tijdje bij jullie te verblijven en door jullie te worden toegerust voor mijn verdere reis.

²⁵ Maar nu ben ik op weg naar Jeruzalem om de christenen daar bij te staan.

²⁶ De kerkgemeenschappen in Macedonië en Achaje hebben namelijk besloten, een gezamenlijke gift te geven voor de armen onder de christenen in Jeruzalem.

²⁷ Ze doen dit vrijwillig, maar eigenlijk zijn ze het aan hen verplicht, want als de gelovigen in Jeruzalem hun geestelijke zegeningen met de niet-Joden gedeeld hebben, dan behoren de niet-Joden de gelovigen in Jeruzalem materieel bij te staan.

²⁸ Wanneer ik deze taak heb voltooid en de gift veilig heb overhandigd, zal ik via jullie naar Spanje reizen.

²⁹ En ik weet dat wanneer ik bij jullie kom, ik zal komen met de volle zegen van Christus.

³⁰ Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, met beroep op onze Heer Jezus Christus en de liefde van de Geest, help mij door voor mij tot God te bidden,

³¹ dat ik tegen de ongelovigen in Judea beschermd zal worden en dat de gift die ik zal brengen de christenen in Jeruzalem zal bevallen.

³² Dan zal ik, als God het wil, vol vreugde naar jullie toe komen en bij jullie tot rust komen.

³³ Ik wens jullie toe dat de God van vrede bij jullie allen zal zijn. Amen.

16

¹ Ik beveel onze zuster Febe bij jullie aan. Zij vervult een dienende functie in de kerkgemeenschap in Kenchreeën.

² Ontvang haar als een medechristen, zoals het jullie betaamt. Geef haar alle bijstand die ze nodig heeft, want zij heeft veel mensen geholpen, waaronder ook mij.

³ Groet Prisca en Aquila, mijn collega's in dienst van Christus Jezus.

⁴ Zij hebben hun leven voor mij op het spel gezet, en niet alleen ik maar ook alle niet-Joodse kerkgemeenschappen zijn hen dankbaar.

⁵ Groet ook de kerkgemeenschap die in hun huis samenkomt. Groet mijn goede vriend Epeneus; hij was de eerste in Asia die tot het geloof in Christus kwam.

⁶ Groet Maria; zij heeft hard voor jullie gezwoegd.

⁷ Groet Andronikus en Junia, mijn volksgenoten en medegevangenen. Zij genieten veel aanzien als apostelen en zijn eerder christen geworden dan ik.

⁸ Groet Ampliatus, mijn goede vriend en medechristen.

⁹ Groet Urbanus, onze collega in dienst van Christus Jezus, en mijn goede vriend Stachys.

¹⁰ Groet Apelles; zijn trouw aan Christus heeft de proef doorstaan. Groet de huisgenoten van Aristobulus.

¹¹ Groet Herodion, mijn volksgenoot. Groet de christenen in de familie van Narcissus.

¹² Groet Tryfena en Tryfosa, die hard werken

voor de Heer. Groet mijn goede vriendin Persis; ook zij heeft hard gewerkt voor de Heer.

¹³ Groet Rufus, een uitstekende dienaar van de Heer, en zijn moeder, die ook voor mij een moeder geworden is.

¹⁴ Groet Asynkritis, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas en de broeders en zusters die bij hen thuis samenkomen.

¹⁵ Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zus, en Olympas en alle christenen die bij hen thuis samenkomen.

¹⁶ Begroet elkaar met een heilige kus.

¹⁷ Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, in de gaten te houden wie onenigheid veroorzaakt of barrières opwerpt tegen hetgeen jullie is geleerd, en bij die mensen uit de buurt te blijven.

¹⁸ Zij dienen niet onze Heer Christus maar hun eigen buik, en met hun vlotte babbel en complimenten misleiden ze de harten van argeloze mensen.

¹⁹ Iedereen heeft over jullie gehoorzaamheid gehoord. Daarom verheug ik me over jullie, want ik wil dat jullie het goede weten te herkennen en onervaren zijn in het kwaad.

²⁰ De God van vrede zal de satan binnenkort onder jullie voeten vermorzelen. Ik wens jullie de genade van onze Heer Jezus toe.

²¹ Mijn collega Timoteüs en mijn volksgenoten Lucius, Jason en Sosipater groeten jullie.

²² Ik, Tertius, die deze brief opschrijf, groet jullie als medechristen.

²³ Gajus, gastheer van zowel mijzelf als de hele kerkgemeenschap, groet jullie, en ook Erastus, de

beheerder van de stedelijke financiën, en onze broeder Quartus.

²⁵ Ik prijs God: Hij kan zorgen dat jullie sterk staan door te geloven in het evangelie van Jezus Christus dat ik verkondig. Dat is het geheim dat lange tijd verborgen is geweest,

²⁶ maar dat nu geopenbaard is. Op Gods bevel wordt het aan alle volken bekendgemaakt door middel van profetische geschriften, opdat zij Hem, de eeuwige God, geloven en gehoorzamen.

²⁷ Hij is de enige die alle inzicht heeft en Hem komt voor eeuwig de hoogste eer toe dankzij Jezus Christus. Amen.

Gods Boek **Bible Translation in Dutch (Belgium)**

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025

8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131